

FREERIDE ERFARINGER

For at komme videre med specialet, og på grund af dennes komplekse opbygning, ved vi på nuværende tidspunkt ikke, hvad det næste sving er ned over specialebjerget. På baggrund af en længere diskussion er vi kommet til den erkendelse, at vi for at kunne undersøge om vores erfaringer kan anvendes i den organisatoriske hverdag, så er vi nødt til at undersøge hvorledes kompleksitet kommer til udtryk i organisationer. Derfor har vi valgt at tilføje endnu en dimension til problemformuleringen for at forstå hvordan kompleksitet viser sig i organisationer.

TILFØJELSE TIL PROBLEMFORMULERINGEN

Desuden ønsker vi at frembringe og forstå hvordan kompleksitet kommer til udtryk i organisationer.

Vi bliver altså nødt til at se nærmere på det organisatoriske terræn, for at få et indblik i den heri liggende kompleksitet og håndteringen heraf.

På 9 semester arbejdede vi sammen med ledere fra Hjørring Kommune om emnet "Samtaler for fremtiden" og da vi pludselig fik mulighed for at mødes med dem igen, greb vi chancen. Vi så en mulighed i at afprøve vores freeride erfaringer, samt få en dialog i gang om hvordan de oplever og håndterer kompleksitet i Hjørring Kommune. Illustrativt er det på specialebjerget vist med en stiplede linje, hvor vi med skind under skiene går op ad bjerget, for derefter at vælge et nyt linjevalg ned over bjerget. Vi vil med kapitel III og metode vol II, beskrive hvordan vi metodisk griber det nye linjevalg an. I det efterfølgende kapitel IV, vil vi analysere på den indhentede empiri fra Hjørring Kommune for, at frembringe deres viden om kompleksitet.

Billede 17: Specialebjerget.

KAPITEL 3

METODE VOL. II

Vi er på baggrund af specialets komplekse opbygning kommet til den erkendelse, at vi mangler en metode for, at beskrive forskningssamtalen med Hjørring Kommune. Nedenstående vil indeholde en fremgangsmåde for dagen, beskrivelse af metoden Material Storytelling og en arbejdsmetode for hvordan vi vil bearbejde med den viden vi får på baggrund af forskningssamtalen.

Nævnt i ovenstående afsnit fik vi igennem Lars Olsen kontakt til Hjørring Kommunes Teknik og Miljø forvaltning, hvor to ledere og Lars indvilgede i, at møde op mandag eftermiddag, den 24.06.13, til en samtale om kompleksitetshåndtering. Da det var tre ledere vi fik kontakt til, vil den viden vi finder frem, bygge på ledererfaringer og ikke medarbejdererfaringer. Dette er et tilfældigt valg, der bygger på en uforudsigelighed og mulighed, som vi griber i specialet. Lederne havde inden mødet, fået information om, at emnet var kompleksitetshåndtering, og at de to specialestuderende var elitesportsudøvere i freeride. Hensigten med at inviteret de tre ledere var at frembringe, og forstå hvordan kompleksitet kommer til udtryk i organisationer, samt håndtering heraf. Men også for at afprøve om vores erfaringer med kompleksitetshåndtering i off-pisten kan anvendes i en organisatorisk hverdag. For at få dette frem valgte vi, at anvende metoden Material Storytelling. En metode som vi mener kan frembringe ikke blot det sagte, men også den tavse viden, hvor befor, after and now inddrages. En tilgang der ligesom autoetnografi indfanger hvad der sker i organisationer ved hjælp af artefakter, som udvælges og placeres i en sandkasse. Vi ønskede at anvende en metode, der kunne favne vores lidt atypiske kompleksitetshåndtering, samt få lederne til at leve sig ind i vores fortælling, og i vores terræn. Da det ikke var muligt at tage dem med ud i off-pisten valgte vi, at anvende dette metodiske greb, Material Storytelling, som vores vejleder Anete Strand har udviklet. Som beskrevet i det metodiske afsnit vol I ønsker vi, at forhold os til virkeligheden og vi ønsker at frembringe den sande fortælling om kompleksitetshåndtering i organisationer, og dermed ikke den polerede version. Vi anser metoden Material Storytelling og autoetnografi som yderst relevante for dette speciale, da de begge indfange konkrete kendsgerninger, som værende vores egne freeride erfaringer og ledernes organisatoriske erfaringer, som nytteskabende.

FREM GANGSMÅDE

Sammen med vores vejleder Anete Strand havde vi planlagt eftermiddagens forløb, som begyndte med en kort præsentation af os som specialestuderende, Anete som vejleder, samt eftermiddagens program. Efter præsentationen havde vi forberedt et oplæg, med udgangspunkt i vores autoetnografiske beskrivelse af En dag i Gulmarg, Indien s. 30, hvor vi sluttede af med at præsentere modellen "Det komplekse terræn – hverdag" Dette for på den måde, at fange de tre lederes opmærksomhed, og for at give dem en indlevende og billedelig beskrivelse af, hvad vi gør, når vi agerer i det komplekse terræn. Vi valgte En dag i Gulmarg da vi på daværende tidspunkt, i specialet, ikke havde overvejet, at nedskrive erfaringer fra en konkurrencesituation. Det er først en overvejelse vi gjorde os efter mødet med lederne og derfor en viden vi har medtaget og herefter nedskrevet i kapitel II. Vi mener dog ikke at det har en indflydelse på ledernes udarbejdelse af sandkasserne, da de skulle forholde sig til deres egne terræner og at vores præsentation var tilegnet inspiration til lederne. Præsentationen er vedlagt som bilag 1.

Efter vores oplæg tog Anete over, hvor hun kort beskrev metoden Material Storytelling, og anvendelsen i det kommende forløb.

MATERIAL STORYTELLING

Metoden Apparatus Material Storytelling er udviklet af vores vejleder Anete Strand og bygger på Karen Barads begreber quantum entanglement, spacetime-matter-intra-aktion og det nonlineære, samt Scollon og Scollons nexus analyse [Strand, 2013: 02:39:50]. Scollon og Scollon benytter begreberne discurs in place, historical bodies og interaction order, som omformuleres og anvendes i Material Storytelling. Ordet Apparatus dækker over det produktive maskineri, hvorigennem noget bliver fremstillet.

Det vil sige hvorledes sandkasser fremstilles af respondenter, der vilkårligt udvælger artefakter fra et stort bord for derefter at placere disse i sandkassen. På Aalborg Universitet er rummet Material Story Lab designet til metoden Material Storytelling, hvor seks borde er fyldt med artefakter.

Billede 20: Artefakter på Aalborg Universitet.

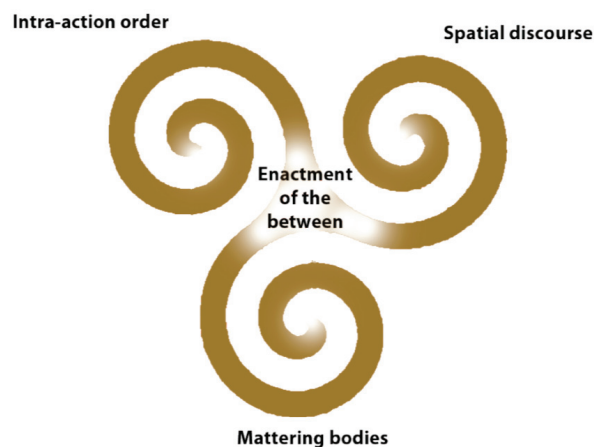

Billede 21: Eksempel på sandkasse.

Lavpraktisk benyttes metoden til at få frembragt menneskers tavse viden igennem artefakter der udvælges tilfældigt på et bord, og placeres vilkårligt i en sandkasse. Inden processen går i gang får respondenter et emne som for eksempel, at beskrive en dag på kontoret i sandkassen.

"Sandplay: During the sandplay process the ambitions of the purposeful conscious mind is silenced" as/if it relaxes its control, and the virtual unconscious awakens in the selection of figures as well as in the shaping of the sandplay 'picture'. Is this way a deconfiguration is made passible where a complete new 'outlook' or spacetime-matter manifold is afforded"
[Strand, 2012: 93].

Efter respondenter har placeret artefakterne i sandkassen begynder en samtale om artefakternes betydning, placering, farve og symbolik. Figuren, Enactment of the between skal ses som en sorteringsmodel, der med intra-action order, spacial order og mattering bodies belyser forskellige analyse værktøjer.

Figur 4 : Enactment of the between [Strand, 2012: 213]

Begrebet Mattering bodies dækker over de mennesker der er tilstede i lokalet som er betydningsbærende for samspillet i rummet og i sandkasserne. For eksempel er vi bevidste om, at det har betydning at vi inden arbejdet i sandkasserne, præsenterede vores freeride erfaringer, samt de modellen der hører sig hertil. Dette betyder at deres sandkasse kan være farvet af vores perspektiv på samme måde med, at hvad der er sker forinden udarbejdelse af sandkassen har en betydning. Vi er ikke bevidst om hvilke hændelser der ligger forud for sandkasserne, men formoder at de er farvet af dagens oplevelser samt hændelser på arbejdet.

Ligeledes har mulighedsfeltet af artefakter betydning for valg af artefakter, og deres mening som frembringes i samtalen. Intra-action order beskriver rytmen og rækkefølgen artefakterne blev placeret i sandkassen, men også rækkefølgen for den efterfølgende fortælling. Hvad der kom before, now og after har betydning for meningsdannelsen.

Figur 5: Timed intra-action [Strand, 2012: 197]

Det sidste begreb i modellen er spatial discourse som er beskrivende for den diskurs der er tilstede. Det vil sige organisationens, 'stedets ånd', kultur og normer, som lederne frembringer og kommer til udtryk i sandkasserne. I off-pisten bliver vores spatial discourse formet ud fra vores interaktion med bjerget, kulturen, stemningen og menneskerne.

Begrebet The appeal of co-constituans beskrives som, at lederne er medstituerende for det der kommer til at ske. Tiden, rækkefølgen, stedets diskurs og de forskellige artefakter har alle en betydningsdannelse. Faktorer som også har betydning for vores færden i off-pisten, i forberedelsesfasen, på bjerget eller den efterfølgende refleksion af dagen.

Inden vi satte deltagerne i gang med at etablere deres sandkasse fik de stillet opgaven:

"Med så at prøve og lave jeres organisatoriske terræn som I ser det her og nu, det kan så være en afdeling, eller det kan være en bestemt arbejdsområdes terræn, eller det kan være en bestemt gruppes, medarbejdergruppes terræn, det kan være ledergruppes terræn - what ever"
[Stand, 2013, 32:45]

Vi beskrev ikke at deltagerne skulle etablere deres sandkasse ud fra hvad de ser som komplekst i deres organisation. Dette lå dog eksplicit i opgaven, da de på forhånd fik beskrevet at dagens forløb omhandlede kompleksitetshåndtering. Efter Anetes præsentation af Material Storytelling fordelte vi os to og to, så der ved hver sandkasse stod en leder og en af os, som interviewer. Vores rolle var at observere og spørge ind til de udvalgte artefakter. Da deltagerne begyndte med at udvælge artefakter til deres respektive sandkasser, var der helt stille i lokalet, og man kunne fornemme at deltagerne koncentrerede sig om opgaven.

"Figures collect the people through their invitation to inhabit the corporeal story told in their lineaments"
[Haraway, 2008: 4]

Her gav vi deltagerne tid til i stilhed at udvælge de artefakter der faldt dem ind, intuitivt, hvorefter de placerede artefakterne i sandkassen. Da de var færdige med at skabe deres terræn, skulle de sætte ord på de udvalgte artefakter, hvor meningen materielt-diskursivt genforhandles gennem formsproget. Det vil sige, at deltagerne gennem formsproget bliver bevidst om artefakternes betydning og erkendelsen af terrænbordet frembringes. Med formsproget mener vi bevidsthed om kategoriseringer og opdelinger både i sandkassen og i fortællingens, modpoler, retninger og relationer. Hvordan vender artefakterne og hvor tæt står de på hinanden, i fortællingen og om de ændrer placering igennem fortællingen. Samtalen tog her form af et kvalitativt forskningsinterview, hvor, vi som interviewer indtog en spørgende adfærd, for at få deltagerens tavse og umiddelbare reaktion frem i lyset [Brinkamann & Kvale, 2009: 14]. Ved at stille ledende spørgsmål fik vi lederens synspunkt på artefakternes betydning ud fra deres livsverden og gennem artefakternes placering i sandkassen.

Vi er dog bevidste om, at vi som interviewer har betydning for den meningsdannelse der kommer frem, hvilket vi vil tage højde for i analysen. Efter gennemgangen af sandkasserne på tomandshånd, samlede vi gruppen, og gik herefter fra sandkasse til sandkasse for, at få endnu en præsentation og for at få inspiration fra de andre i gruppen. Det var tydeligt at høre, at hver enkelt leder havde reflekteret over deres sandkasser, og at der i denne præsentation var flere overvejelser over terrænet. Præsentationen havde altså ændret sig en smule fra den første gennemgang på tomandshånd, til den anden gennemgang, som var i et fælles forum. Her tog samtalen mere form af en dialog imellem lederne indbyrdes, og os som interviewer.

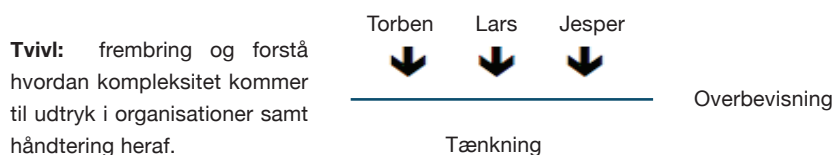
BEARBEJDNING AF EMPIRI

Hele dagens forløb optog vi på tre kameraer og vi tog billeder af sandkasserne. Optagelserne er vedlagt på DVD. På baggrund af Steiner Kvaless teori om interview har vi valgt at benytte "en kritisk analyse" og på baggrund af en gennemgang af materialet, udvælger vi de passager vi finder brugbare for derefter at transskribere disse [Kvale, 1997: 190].

I det efterfølgende kapitel IV vil vi systematisk og for, at opretholde validiteten inddrage citater fra hver artefakt, hvorefter vi vil påbegynde en analyse ud fra det sagte. Vi vil benytte figuren 4: Enactment of the between som en sorteringsmodel der, med intra-action order, spacial order og mattering bodies, blandt andet frembringer vigtige faktorer såsom, rækkefølgen, stedets diskurs og de tilstedeværende mennesker som er betydningsbærende for samspillet i rummet og i sandkasserne.

Vi vil inddrage idéen med tekstboksene fra vores autoetnografiske fortælling. Tekstboksen kommer til at fundere som opsamlende og generaliserende for den indsamlede empiri. Vi er bevidst om at det kan være misvisende, at generalisere på baggrund af én sandkasse, og vi vil derfor efter gennemgangen i sandkasserne sammenligne og undersøge, om der er sammenhængende organisatoriske tendenser tilstede, i de tre sandkasser. Det vil sige at vi ved hjælp af tekstboksene får frembragt meningsskabelsen af artefakterne, og gjort det til en generel antagelse af et organisatorisk terræn. Efter første gennemgang, vil vi beskrive den anden gennemgang af sandkasserne, som skete i et åbent forum, hvor samtlige af dagens deltagere lytter med. Her vil vi hæfte os ved de ændringer, der er sket fra første til anden gennemgang, og om det har betydning for fortællingen af det organisatoriske terræn. Hvis der ikke er ændringer at finde vil vi ikke dvæle mere ved dette.

Ud fra vores videnskabsteoretiske tilgang til specialet, og i mødet med virkeligheden, vil vi tage fat i konkrete kendsgerninger og benytte os af grundperspektivet, hvor "Nytten er ifølge pragmatismen et sandhedskriterium" [Andersen, 2000, 124]. Vi vil ifølge Peirces syn på pragmatismen gå fra en tvivl, hvor vi ønsker at frembringe og forstå hvordan kompleksitet kommer til udtryk i organisationer, samt håndtering heraf. På baggrund af Jesper, Lars og Torbens sandkasser vil vi påbegynde tænkningen igennem analysen, og til sidst vil vi komme frem til en overbevisning og en generalisering af hvordan kompleksitet kommer til udtryk i organisationer, samt håndtering heraf.

Figur 6: Pragmatismens tankevirksomhed.

I det efterfølgende kapitel IV vil vi på baggrund af tvivlen starte vores tænkning og analyse af de tre ledes sandkasser.

